

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „compensație echitabilă” prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE ⁽¹⁾ reprezintă o noțiune nouă de drept comunitar care trebuie să fie interpretată în același mod în toate statele membre ale Comunității Europene?

2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ:

2.1 Dacă înaintea intrării în vigoare a Directivei 2001/29/CE exista un sistem național de remunerare echitabilă pentru copierea privată, dispozițiile naționale trebuie să fie interpretate „în conformitate” cu noțiunea „compensație echitabilă” pentru copierea privată după intrarea în vigoare a Directivei 29/2001?

2.2 Pentru a stabili ce dispozitive fac obiectul plății unei compensații echitabile și care este quantumul acesteia trebuie să se țină seama de domeniul de aplicare al excepției pentru copierea privată prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din directivă și de criteriile care figurează în considerentul (35) al directivei?

În caz afirmativ, ar fi în conformitate cu noțiunea comunitară „compensație echitabilă pentru copierea privată” (a) impunerea unei obligații de plată a compensației în privința dispozitivelor destinate unor scopuri personale și profesionale altele decât „copierea privată” și/sau (b) stabilirea unui quantum forfetar care nu ține seama nici de împrejurarea dacă dispozitivele sunt utilizate pentru copierea privată, nici de aceea că o asemenea utilizare ar putea produce un prejudiciu, supunând astfel la plata compensației atât situațiile în care nu s-a produs un prejudiciu, cât și acelea în care s-a produs un prejudiciu minor?

2.3 Este conform cu articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 un sistem care, prin stabilirea unei limite pentru copierea privată, impune o obligație generală de plată a compensației echitabile pentru categorii determinate de echipamente sau suporturi (de exemplu, discuri informatice înregistrabile CD-R și DVD-R de date), indiferent dacă sunt cumpărate de persoane fizice pentru uzul privat sau de persoane fizice pentru uzul profesional, cu scopul de a produce și de a conserva propriile informații ori de a îndeplini obligații legale, sau de persoane juridice care nu beneficiază în niciun caz de excepția pentru copierea privată?

3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

3.1 Aceasta înseamnă că statele membre au deplina libertate de a stabili criteriile și mecanismele potrivit cărora trebuie să se determine dispozitivele care fac obiectul unei plăți a compensației echitabile pentru copierea privată, precum și quantumul acesteia, sau dimpotrivă există anumite limite ale acestei libertăți? În acest din urmă caz, care sunt acele limite?

3.2 Aceasta înseamnă că statele membre au dreptul de a autoriza terți privați să perceapă compensația pentru opere pe care autorii lor le-au cedat în mod voluntar și gratuit societății prin intermediul unor licențe sau dimpotrivă există anumite limite ale acestui drept? Dacă este cazul, care sunt acele limite?

3.3 Aceasta înseamnă că statele membre au dreptul de a autoriza terți privați să perceapă compensația de la utilizatori atunci când aceștia din urmă respectă o normă de aplicabilitate generală și obligatorie din punct de vedere juridic sau dimpotrivă există anumite limite ale acestui drept? Dacă este cazul, care sunt acele limite?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundessozialgericht (Germania) la 2 octombrie 2009 — Joao Filipe Da Silva Martins/Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

(Cauza C-388/09)

(2009/C 312/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundessozialgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Joao Filipe Da Silva Martins

Pârâtă: Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

Întrebarea preliminară

Este compatibil cu normele dreptului primar și/sau secundar al Comunității Europene în domeniul liberei circulații a persoanelor și al securității sociale a lucrătorilor migranți [în special cu articolele 39 CE și 42 CE și cu articolele 27 și 28 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾] faptul că un fost lucrător salariat care încasează pensii atât din statul fostului loc de muncă, cât și din statul de origine și care, din cauza stării de dependență, a dobândit un drept la alocația de îngrijire în statul fostului loc de muncă, pierde acest drept după întoarcerea în statul de origine?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26.